

Ese de trei ori la septembra: Mercuri-a,
Vineri-a si Dominec'a, candu o cota intreaga,
candu numai diumatate, adica dupa
momentul impregiuritoru.

Pretiul de prenumeratiane:

pentru Austria:	8 fl. v. a.
" diumatate de anu	4 " "
" patru	2 " "
pentru Romani'a si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
" diumatate de anu	8 " "
" patru	4 " "

Viena 14/26 nov. 1867.

Conferint'a in caus'a Romei nu se poate intrun'i asiè de lesne precum sperau la inceputu organele guvernului francesc.

Cu invitatiunea prima s'au facutu sminte in formalitati, despre ce nu se mai indoiesce nimene. De aci se splica crediamentulu comunu ce gasesce versiunea despre esistint'a unei invitatiuni noue.

Va fi acésta a dôua invitatiune mai bine primita de catu cea d'antaiu? remane la indoiela.

Pana acum nisuintiele guvernului francesc n'avura altu resultatu de catu ca pipaira opiniunile diferitelor cabinet.

In asta privintia si-au culesu esintie ce la tota intemplarea nu-potu fi bine venite. Intielegemu parerile pronunciate de guvernulu papale si cele manifestate in parlamentulu Angliei.

Rom'a e gat'a a participa la conferintia sub conditiunea daca punctul de manecare alu conferintiei va fi nisuint'a d'a reda scaunului papale provinciele ce le-a luatu de la densulu regele Italiei in 1861. Va se dica, papatulu nu cugeta a renunci la poterea sa lumésca in asta conferintia, ci vre se si-o marésca redobandindu ceea ce a perduto. Dorint'a nu e tocma mica, dar catu e, a perduto din vedere ca cestiunea Romei nu s'a eseatu si n'a venitu la conferintia europeana din caus'a provincielor ce le-a perduto S. Parinte, ci din caus'a celor ce i-a mai remasu. E multa esageratiune, si guvernulu papale va trebu se cerce alta basa mai modesta, daca va voi se partecope la conferintia.

In parlamentulu Angliei cuventara cam optu insi totu despre cestiunea Romei. Parerea din cuventulu de tronu afila resunetu, desii e cea mai aspra ce se poate esprime intr'unu asemene actu. Unii isbiau in Napoleone, altii in Victoru Emanuil si érasi altii in Papa. Ce nu se potea dice la Paris, Florint'a si Rom'a,

s'a disu aici. Anglicanii si radicalii numiau armata papala simbriasi din adunaturele tuturoru tierilor. Irlandianii si cati-va catolici angl'i numiau pre garibaldiani paseri rapitore, — ma in espektatiunile loru pentru Pap'a sedusera si mai departe pana a afirmá de repetite ori cumea locuitorii Romei nu dorescu nemica mai vertosu de catu a remane sub regimulu papale. Aceste repetiri in fine i se parura lordului Stanley pre multe, si intrebà pe irlandesulu Maguire: Intreprins'ati voi veri odata unu votu universale in Rom'a ca se poteti sci daca locuitorii vor se remana sub guvernulu papale de acum'a?

Intre asemene mari divergintie de pareri, nu sufere indoiela ca daca guvernului francesc tocma i-ar succede a intrun'intentiuna conferintia europeana, cestiunea Romei va fi anevoia seu cu nepotintia a se deslega, daca nu se va decide cumva cu majoritate de voturi, in care casu Franci'a ar poté devens intr'o pusetiunea ridiculosa, caci ea care apera guvernulu papale, ar vedé cum din conferintia, din fetulu ei, se nasce ruinarea acelui guvern.

Ovreei si natiunalitatatile.

Ministeriulu ungurescu se aréta forte liberalu cestiunea emanciparii ovreilor. Vom vedé in catu esprime parerile poporatiunilor in asta privintia, totu asiè venitoriulu are se ni arete urmarile acestei liberalitati.

Intrebàmu ca daca ovreei merita emanciparea loru, de ce natiunalitatile unguresci ale Ungariei nu merita emanciparea loru natiunala de sub egemonia apesaratoria a natiunalitati magiare?

Se poate ca ovreei vor fi binemeritatu mai multu de patria de catu natiunalitatatile?

Asiè este ca ovreei au binemeritatu forte de natiunalitatea magiara, caci ci se magiariseza necontentu in ruptulu capului, si poate ca nu e departe timpulu in care ovreei vor face parte din faptorii

principali portatori de magiarismu printre poporale nemagiare ale tierilor coroni lui Stefanu.

Eca aci meritulu loru, si fratii unguri cari credu a se poté identificá cu patria, impunendu numele de natiunalitate unguresca tuturoru poporalor din patria de veri ce origine, — se intielege ca meritulu ovreilor pentru magiarismu lui numesu meritu de patria.

In catu e inse pentru patria in realitate si nu in fictiune, ovreei au meritulu ei porta si ei sarcinile publice, — daca acésta se poate numi meritu.

Ce se atinge de libertatea comuna in tiéra, apoi aci in adeveru ovreei au unu meritu pre care nu-lu potu areta natiunalitatile, si adeca: nainte de 1848 pre candu esistau nobili nostri cu drepturile (?) loru feudalistice si cu privilegiulu d'a nu dá tierii contributiune de sange (d'a nu fi ostasi) de catu in casurile de pericolu extremu, pre atunci noi romanii nenobili mergeam a lupta printre tiéra in contr'a inimicilor din afara, ca se aperam a pre inimicii nostri din lantru, se nu ni-i pape. Asiè medilocitu, armele nostre erau indreptate in contra nostra, fora ca se observam a dese ori, pentru ca amórea santa de patria ni impangină ochii. — La asiè ceva n'au contribuitu compatrioti nostri ovrei, dös is ka schäfft, preferira a nu se inmulti in Ungaria, Transilvania si Banatu.

Si ministeriulu ungurescu care s'a prunsu atatu de adancu de caus'a ovreista, n'a sentitu indemn'u a se petrunde macaru catu de catu despre cestiunea natiunalitatilor cari compunu Ungaria si au sustinut'o de la urdirea ei pana astazi prin contributiuni grele de sange si de avere in decursulu tuturoru pericleloru trecutului!

Dar óre siertfesce ministeriulu la altariulu libertatei prin amenarea cestiunei natiunalitatilor? Ba nu, si éra nu! Libertatea cunosc'e fratietate, dar nu egemonia, caci acésta este instrumentulu reactiunei, instrumentu pre eficace cu care atitia in egemonisati desplaceri in

contra egemonisatorilor, si din acésta relatiune se nasce apoi ur'a natiunala, acelu monstru care ucide libertatea.

Reactiunarii nu potu lucrá mai tare de catu prin urele natiunali, atunci poporatiunile inse-le in modu reciproc si combatu prosperitatea. De aceea omenii cari propaga libertatea cu buna credinta cauta se-si tien pretotindene de prim'a detorintia fratietatea intre natiunali-tati, de aceea pretendemu necontentu o fratietate in stare a ne duce la adeverata libertate, in stare a ne ascurá in contr'a reactiunei din veri ce parte.

Acum e timpulu in care poporale si-stima natiunalitatea mai multu de catu veri ce bine. Deci se nu se amagésca fratii magiari ca prin amenarea cestiunii natiunalitatilor ar fi lucratu intru interesu libertatei seu a magiarismului. Nu, libertatea nu pretinde asiè, éra magiarismu nu castiga aderintia ci mai multu neincredere.

Despusetiunile positive in contr'a cutarei natiunalitatii nu potu mangaiá pe fratii unguri, caci natur'a cu legile sale nu se acomoda despusetiunilor din cutare parlamentu, ci adi seu mane ea dovedese contrariu.

Stergere inarticularii natiunii romane n'a micsioratu catu e negrul sub unhiag facultatea nostra d'a esiste ca natiune, — si vom esiste, caci asta facultate e naturala, e de la Ddieu, — éra stergera o vom considerá numai de o dovédă cum precepungurii fratietatea catra noi.

Planuri nepractice.

Din Belgradulu Serbiei i se scrise diariului „Nord“ cu datulu 4 l. c. cumca de catu timpu ambla prin Bosn'a aginti austriaci cari sub pretestu de studii geografice facu deserme strategice si desvolta o propaganda energica pentru Austr'a. Scopulu loru nu mai este secretu pentru nimene, ei vor a se pregatesca incorporatiunea Bosniei la Austr'a unguresca. Acésta ar fi scopulu principale alu politicei actuale de'n Viena, de

mai mare argumentu despre memorirea suslui i se pare acésta, adeca cumea corpulu in acésta vieti a nostra (dupa ce trece junéti'a) neincetatu prin tota membrele se imputenia din vigore si putere, avendu capetulu si terminii sei. Dar susluiu e tocma din contra, eu catu mai multu se incarca de ani, eu atat'a mai multu se inmultiesee si cresce eu intieligint'a, virtutea si intiepliunea.

Starea lucrurilor omenesci este ferte schimbatoare, si de aceea trebuie se finu pregatiti a suferi cu inima limisita si una, si alt'a.

Pauliu Emiliu capitau generale in Grecia trimisul de romani in contr'a regelui Perseu, dupa ce a invinsu si l'a prinsu pre Perseu, vediendu pre acésta ca i se arunca la picioare plangendu si i se recomenda cu multa slabitiune, i dise: O! scóla-te den antea mea caci tu batjocoresci invingerea mea, do óra-ee io am cugetatu ca am invinsu pro atare rege mare si acum'a astu ca am subjugatu o femeia slabă, adeveru e ca tu ai fi demn de o nenorocire mai mare. Si intorcendu-se catra feciori, dise loru: éca-ve unu exemplu forte de insemnatudo despre sebimbarea luorurilor omenesci. Mai alesu vóa teneriloru vi spunu, pentru ca voi in fericire se invetiati a nu ve naltia in sumetia si a nu crede multa fericirei, caci nu scimus demanéti'a ce va aduce séra. Si acel'a e in adeveru omu, care

in fericire nu se sumetescce éra in nefericire nu se face nesuferitoriu.

Parere filosofica despre judecarea cauzei amicilor.

Biant filosofulu dise in privint'a administrarii justitiei, cumea n'ar fi dorit uoci odata a judecat intre amicici sei, dar ca doresce forte a judecat intre inimici. Pentru ca precum intre amici — dice elu — e de temutu ca unulu ti se va face inimicu asiè intre inimici e de speratu ca unulu ti se va face amicu.

Fragedimea femeii si cum se proba omulu ou acésta.

Pitagor'a filosofulu dicea ca prin focu se proba aurulu, prin auru femeia si prin femeia omulu. Totu acelu Pitagor'a dicea ca daca femeile ar fi de argintu, n'ar ave preț de unu denariu, pentru ca n'ar poté suferi maiulu (cio-canulu.)

Filosofi numai cei cinici urescu femeile.

Diogene intrebatur de unu amicu candu i se pare timpulu de insuratiune, dise: junc-

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespondinti ai nostri, si d'adreptulu la Redactie: Josefstadt, Langegasse Nr. 43, unde sunta... — adresă si corespondintele, ce privito Redactiunea, — administratiunea seu spedita cate vor fi nefrancata, nu se vor primi, éra cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunti si alte comunicatiuni de interesu privat — se respunde cate 7 cr. de linie repetitile se facu cu pretiu scadiu. Pretiul timbrului este 30cr. pentru una data, se antecipa.

FOISIÓRA.

Orele de recreatiune

de

Ludovici Guicciardini.

(vedi nr. 96.)

Neci forti'a neci persuasiunea n'ajungu in contra nepotintei si serafel.

Temistocle trimisul de patria sa Aten'a la insula Andros pentru a culege banii de tributu, si intrandu in consiliul Andrianilor, dar gasindu nisice pedece, li dise: Andriani! io vi aducu vóa doi Dici, persuasiunea si forti'a: a-cum, alegeti-ve voi cari vi place. Caruia Andriani respunsera delocu: Si noi, Temistocle! avem dôue Diene, seraci'a si nepotint'a: alegeti-ve voi care vi place.

Argumentu considerabilu despre memorirea suslui.

Regele Alfonso de Aragona dicea ca celu

candu d. Beust inaugura sistemul magia-ro-niemtisca.

Pana aci vorbesce diuariul „Nord.“ Foile dualistice luandu cunoscinta despre acestia, adusera din parte-le nisec observatuni dubie, in catu ar fi anevoia de constatat daca fecera o demintire sau o confirmare.

„Politik“ ce se publica la Prag'a, ni arata multe informatiuni de ale sale in asta privintia. De vom crede acestui organu, tr'b'a este forte seriosa, in catu unul dintrei ei multi descendinti a domnitorilor detronati cu locuinta acau in Vien'a, a si inceputu din respo-teri se invetie limb'a serbescă, ca se fie omu la locul seu candu stău'a sa va apară pe ceriul serbilor.

Totu asiè asta si „Zukunft“ cumca cestiunea orientala a fostu obiectul multor consultatiuni intre Beust, Andrassy si Rauch locutienintele de banu din Cro-af'a, — si cumca Andrassy cu acesta cestiune a cercatu se motiveze mai multu necesitatea insintirii celor 80 de batali-ione de honvedi.

Ori cum va fi, avemu detorintia a ne pronunci si noi despre acesta causa.

Ni s'a data a dese ori ocazione a vorbi despre cestiunea orientului si mai vertosu despre Romani'a. Remanem consecinti si ne vom pronunci si acum casf purure. Am combatutu barfelele ni-emitilor si unguriloru despre emisari daco-romanisti, am combate emisarii russci unde i-am vedé precum am facutu, totu asiè trebue se ne pronunciàmu in contr'a veri carui planu d'a trimite emisari de aici de la noi la orientu.

Orientulu este alu poporaloru din orientu, loru competiesce. Si daca aceste popora sunt minorene, nu trebue se pac-tam cu ele pana nu vor deveni majorene.

Se li ajutam a deveni majorene, se li sprigini aspiratiunile natiunali prin cea mai amicabila procedura.

In veri ce amestecu de alta natura am intimpin si d'a presta Rusi'a, s'ar provocă astadi esplosiunea ce dora s'ar mai amená.

Astadi finantiele nóstre nu ni permitu asemene intreprinderi, nu potem voí esplosiunea, si daca ratiunea nu, a-poi ele ni-ar consiliá acea procedura amicabila de care am pomenit mai sus.

Prin asemene amicabilitate vom de-obleagă pre acele natiunalitati, in catu devenindu ele majorene, ni se vor ali, daca institutiunile statului nostru vor fi destulu de liberali si capace a eserçia putere atragatore. Acesta alipire, ce nu

ni-ar costă saificie, singura ar merită lauda, nu ar impune sarcine pentru a destorcere puterea contributória pote ar fi silita se atinga de capitalu. — Se mai consideram că voint'a popo-raloru e tare, in contr'a ei nu se poate in-temeiá ceva cu durabilitate, deci pre ea (voint'a) se cercam a o dobândi prin amiceti'a ce n'ar pretinde spese multe.

Daca magiarii vor fi retacitu cumva a crede că prin castigarea acelor slavi ar poté paralisá in ceva modu opuseniunea romaniloru contra magiarismului, — se cugete că totu asiè provoca possibili-tatea unei aliantie a romaniloru cu acei slavi contra magiarismului pe terenul institutiunilor politice.

Numai slavulu de la nordu se espe-potoréza: „én csiszta mágýár vágyom, csák zápám meg zányám vót tót“, dar celu de la médiadi e natiunalistu, avemu marturia pe croat si pe serbu, — si asiè magiarismulu n'ar castigá.

Repetim credint'a nostra: Pace; amicetia, fratieta, — ca asiè se potem ajunge la adeverat'a libertate si la usio-rarea sarcineloru.

De la diet'a Ungariei.

Pesta 25 noemv.

Siedint'a de astazi a casei reprezentan-tiloru.

Deputatul Gajzago interpeláza pe mi-nistrul de justitia: candu se vor introduce in Ardealu legile Ungariei in locul celor civile de acum ale Transilvaniei, si in genere candu se vor lati relatiunile de dreptu ungurescu si peste Ardealu. Ministrul de justitia indrum-za la consultariile ce prestau supra codifica-tiunii; legile noue vor avea pentru Ardealu a-somenea validitate ca si pentru Ungaria.

Ministrupresedintele aréta că Mai. Sa regin'a a primitu cu multiamire gratulatiunea la diu'a numelui. Cas'a primește acesta impartasire cu „se trăiesc!“ —

Dupa acestea A. Csengeri incepe a re-seră in numele comisiunei centrale a casei a-spre proiectul de lege pentru enota.

Afara de A. Csengeri mai referara la rolii pentru legea detorielor statului si Pulszky despre legea in privint'a tratatului de comerciu. Stang'a asterne casei unu votu se-paratu. Cele 3 referate si votulu separatu se vor tipari si luna vinitoria se vor punu la desbatere.

Ctele Andrassy propune două proiecte de lege unulu in caus'a gidoviloru care suna: §. 1 locuitorii de legea gidovescă din tiéra se declară prin acesta egal capabili a eserce to-te drepturile cetățenesci si politice in asemene locuitorilor de legea creștină.

§. 2. Toate legile, datinile si ordinatiunile ce stau in contradice cu acestea se scotu din validitate.

Alu doile proiecte de lege este in caus'a inducei canaleloru si a căilor ferate in car-

ta funduala. — Amendoue proiecte se inma-nuara sectiunilor pentru esaminare.

In fine se procese la votare pentru aleg-gera de vice-presedinte in locul reposatului Dozsa. Resultatul inca nu e cunoscutu candu incheiu referentul acesta.

Romanie.

Cestiunea Oriintului si Natiunea romana.

Suptu acestu titlu a aparutu dilele acestea la Paris o brosura, care are importanta pen-tru noi. Autorele spune intr'ens' in scurtu istori'a luptelor ce a avut Romania de mai multi ani in cōce, sperantile si desilusiunile ei, pro-gresulu ce a facutu in contr'a tutoru pedecelor si despotismurilor ce au cercat a o oprí in cale. Informatiunile autorei suntu po alocurea cōrum confuze, suntu cestiui po cari jude-candu-le de parte, nu poté apretia totu déuna bine impregiurabile ce le incangioră, daru spir-itulu generale alu serierii este bunu si datele sale asupra partii istorice si politice suntu exacte. De aceea credem că facem unu servitul dandu principalile pasagi din brosura in cestiune.

Eca acelle pasagie:

Suntu mai multu de sié-deci de ani, in-cepe autorele, de candu cestiunea Oriintului s'a nascutu si de candu comanda atentiu a ómeni-lor de Statu. Ea s'a pusu de sine prin fortia lucrurilor, ea reclama imperiosu o solutiune, si daca, dupa expresiunea unui publicistu emi-ninte, a degenerat in cestiune rusescă, gresică a este fara indouică a Europei civilisate.

In adeveru candu se vedo o parte intréga a Europei oriintale locuita mai esclusive de poporatiuni crestine ce se tinu d'acesta familia indo-europeana ale carii facultati suntu atatu de puterice si aspiratiuni atatu de inalte, in catu pe ori unde s'a instalat a datu nascere la na-tiuni si a implantat libertatea, cumu poté cine-va a si inchipu că in facia progreselor si pro-speritatii Occidentului, acesto nobili tice, ce-si aduceu cu mandria aminte c'au fostu lăganul civilisatiunii europeane, au pututu consumti a remané suptu dominatiunea unei rase asiatico, suptu jugulu unui despotismu tartaru, suptu apesarea islamismului, far'a se agita in ferele loru, far'a radică vocea, far'a apucă armele, far'a provocă crisi periodice pana la deplin'a loru eliberare. Morea, Serbia si Principatul Romane fusesera cele din urma cari cadiu suptu loviturile Turilor: de aceea fura si cele d'antaii ce cercara a se emancipă. Sgomotul gloriei Apusului si reflectulu libertatilor sale inflacarasera imaginatiunea si la Dunare si 'n Archipelag. Privirile poporelor suferinti erau intorse spre apusu, in asteptarea mantuirii, daru multu timpu Apusulu nu voí nici se veda nici se intielgă.

Rusia sciu a profitat a dibacia d'acesta neatenntiune. Ea-si da lesniosulu meritu d'a fi cea d'antaii a mangai sperantile poporatiunilor oriintali si a sustiné silintiele loru. Rusia avea apoi in acesta cestiune, unu intreitru avan-tagiu: că a primitu botezulu Bisericei grecesci, ceea ce stabilesc comunitatea sa de cultu cu toate poporele asupra carora are de lucratu; c'adesea, de candu cu luptele loru comuni contra invasiunilor tartare, tarii si principii ro-

mani au contractat aliantie matrimoniali; si că Serbii si Rusii vorbesce d'oue dialecte ale unei acleasi limbe mame. Dupa ce Rusia resturnă barier'a poloneze, ea se spică fara repaosu a a trage folosu din situatiunea sa exceptionale. Tarii alungasera pe Tartari din Moscova, de ce se n'alunge si pe Turci din Tigrograd? Chiar candu Rusia n'ar fi avutu intieligint'a cestiunii Oriintului si dorint'a d'a jucá unu rol intr'ens'a intervenirea sa ar fi fostu solicitata de poporatiunile satule de suferintie. De ce se ne mirăm că, in midilocul parasirii generale, ele au invocat pe Rusi in numele fintii loru, in numele religiunii, in numele vecinatati? Ajutoriul putea fi interesat, si in orice casu era periculosu; daru óre sp̄c a es'i din abis esit'a cine-va d'a apucă prim'a ramure ce intel-nesce, eu risicul d'a se ran?

Din secul in secul, Apusulu este cuprinsu de entusiasmuri sublimi, din nesericire trece-torie. Asiat dup'acelu marctiu aventu alu cru-ciatiilor, candu nesec numerose mase crestine, atrasse d'o comiserare nemarginita pentru nesee dureri departate, se duceau a combate pana in Asia pe inemicii credintici loru, Europa apu-scana recadiu in curandu in apatia, lasă popo-rationile in lupta cu Turci eari, coprindiendu si supunendu una cate una tierile de cari se compunea imperiul bizantinu, sfirsira atacandu insusi scaunul Imperiului. Europa nu facă nimic spre a scapă Constantinopolelesi pe candu Santa-Sofia era transformata in moschea, Eu-ropa se asorbă in certe intestino séu isi con-centră activitatea in descoperirea si sploastarea Lumii-Nóue; in timpu de trei sute de ani Apu-sulu distrasu nu se ocupă de catu pucinu séu nici de cumu de Europa oriintale. De mai multe ori se vedera puterile apuseane abaten-du-se din indatoririle loru europeane spre a-si crea interese noue in America séu in Indie Mari, si neglindu Oriintele europeanu pen-tru estremulu Oriinte.

In midilocul intermitintiloru politicei occidentali, actiunea Rusiei este continua, in Europa si in Asia d'o data. Ea scie ce voiesce si unde merge, ea grăbesce séu alina mersulu seu dupa impregiurari, daru nici o data nu se trage inapoi si la fiecare d'oue dieci si cinci de ani se potu mesură pasii cei mari ce a facutu.

La inceputul resbelului din Oriinte, Lord Aberdeen, atunci ministru, aducea aminti că Englter'a, favorisandu creatiunea regatului Greciei, avusese cugetarea c'asemeni state nico-aru puté fi semburile in giurulu carui a s'ar grupă intr'unu modu folositoru poporatiunile crestine. Acesta arata ca ómenii de Statu ai Englterei intrevedea in ce modu practic se poté reconstitui Oriintele: medilöcele in-tebuitiati nu respunsera la marimoa scopului insemnatu. Lord Byron sigilă cu vieti'a sa libertatea unui popor care renascea in eroismu, si care pentru a scapă cu totul n'avea nevoie de catu d'unu radinu, nu forte mare ci constant, alu natiunilor occidentali. Ajutara pe Grecia, daru intr'unu modu meschinu; li croira unu teritoriu strimtu, asiā in catu principele Leopold de Saxe-Coburg, chiamatu la tronul ei, refusă gasindu-lu pr̄ micu spre a siedé pe densulu. Englter'a n'avu prudint'a principelui: ea nu se temu d'asi compromite prestigiul legandu numele seu d'o opera forte

inca nr, betranu neci-o data. Acela-si filosofu vediendu o femeia spenjurata de unu nucu, dise: de-ar d'a Ddieu ca toti arborii se produca asemene rōda. Acesta a dis'o unu filosofu ca-nescu.

Femeile facu une ori sapte laudabile.

In batalia intre Imperatulu Conrado alu treile numitul Ghibelinu si Lupulu (Guelfu) duca din Bavaria, de la cari si luara originea numele celor d'oue partite Ghibelinii si Guelfii, s'a intemplatu (precum marturisesc istoricul Paulu Emiliu) unu faptu indeplinitu de femei nu mai putieni laudabile de catu plăcutu. Acestu casu e că Imperatulu impresu-randu cu poterea Monaculu capital'a Bavariei, si de multa mania voiajdu a taia in bucati pre toti ómenii, iertă numai din gratia femeiloru, ca ele se pota pleca in linise eu totu ce vor poté duce in spate. Deci acele femei marinimōse, indemnante de multa iubire si de o alipire adeverata, avura preceperea si puterea de a luă in spate pre barbati, pentru care faptu nobila Imperatulu nu se tienă pacalit, ci i placu in-tr'at'a in catu pentru amōrea loru primă in gratia si pre barbati si pe duele insusi.

Cu fapte de bunetate si de dreptate se devinge une ori ceea ce nu se potea combate cu armele.

Camilu, pre care pentru faptele sale vir-tuose romanii lu numisera Romulu alu doile, incunjurase orasulu Faleriu in Toscana. Unu invetiatori grecescu pedantu, dandu intr'o di de protestu că va conduce scolarii sei la preum-blare afara de orasiusi, ii conduse incetu cu ince-tulu in taber'a lui Camilu, si ajungendu acolo, adresandu-i se i dise eu nerusinare că elu a adus flōrea tenerime din Faleriu deci daca elu pre acestei teneri ii va tiené in puterea sa, curundu — prin pietatea ce parintii au catra ei — orasulu se va supune comandei lui. Ca-milu, suprinsu de atat'a nedreptate a grecului, si urandu tradarea de la natura, cugetă a d'á unu exemplu mare cu acoelu tradatoru, si demandă ca se-i se lege grecului manile la spate, se-i desbrace vestimentele, si asiè lu dede pre man'a acelor nobili teneri, spunendu-le loru ca pre cale se-lu bata cu vergele si in acestu modu se-lu duca in orasiusi. Acum Falerianii vediendu acestu spectaclu, si cunoscendu casulu, si bunetatea si dreptatea lui Camilu, se prede-dera poporului romanu, pre sine insisi si ora-

siulu loru. De unde pre bine dice Cicerone că dreptatea este regin'a tuturor virtutilor.

Ómenii marinimosi si virtuosi sunt necoruptibili. Lui Focione din Aten'a, unui oetatianu pre bunu, Alessandru celu mare pentru a-lu castigă i-a trimis u sumă mare de bani. Focione intrebă pre solulu ce aducea banii că de ce Alessandru i-a trimis mai vertosu lui de catu altorul cetățian? Pentru că — respunse solulu — te stima preste toti de bunu si onestu. La-sati-me dara (adause Focione) se fiu purure asiè precum me credeti de presentu, si nu me corumpeti cu bani. Astfelu respinse banii impe-ratescii, cunoscendu-i că vor face paguba tierii.

Esemplu demnă de insemnatu pentru amōrea catre patria.

Flindu in Rom'a scumpete mare de bucate, Pompeu celu mare fu declarat procuratoru pentru provisiuni, adeca in adeveru domnu pre mare si pre uscatu. Elu merse in Sicilia, in Afria si in Sardinia si adunandu cu mare iutică multime de bucate, intetiá apoi forte a

returnă catu mai curundu la Rom'a. Dar fiindu timplu contrariu si parendu că va veni unu vifor, marinarii nu voiau se plece pre mare cu atat'a pericolu. Deci Pompeu suindu-se celu d'antaii in naie, demandă se se intinde panzele catra ventu dicendu că lips'a ne constringe se purcedem, era se vetiuim nu ne constringe neci o lipsa.

Buna batjocura pentru cei ce se apucă de luce-ru si nu-lu precepă.

Diogene vedîndu pre unu omu tientindu cu arculu la semnu de totului reu, se puse lan-ga semnu, si intrebatu fiindu de ce se pune a-si aproape de semnu, respunse: ca se nu me ni-meresci.

Darurile impăca pre ómeni si pre delei.

Q. Fabiu Massimu intielegendu că unu ostasiu alu sou cu numele Marsu, omu forte valorosu in artea militara, intr'ascunsu se ter-guiá cu inimicii, deci lu chiamă la sine si foră a-i aretă cumca scie ceva séu are veri o suspi-tiune, se planse că de ce nu cere neci odata de la elu ceva, dicendu: de ce nu ceri? vrei tu

Italia.

Cum a scapatu Garibaldi de prin insula Caprera pentru a trece pe teritoriul papale? Elpis Melena, care de multi ani petrece in apropiarea lui Garibaldi pre insula Caprera, si care astă-dicendu se numera intre cunoscutii familiari a ginerariului, s'a dusu in 6 l. c. de la Livorno la Spezzia, ca se văda pre Garibaldi in prinsorea de la Varignano. Dupa multe impedeare, i succese a cată permisiunea colonelului Camosso, comandanțelui fortării, pentru a intră la Garibaldi. A trecutu prin mai multe chilsi găle, si deschidindu-i-se usi'a a cinstea, se vediu inaintea lui Garibaldi. Dens'a deserie astfelu acăsta vediuta: „Abi credeam realitatei. Garibaldi siedea in aceeași chilia in care mai nainte cu cinci ani avea se sufere cele mai mari durori fisice. Din ferestră lui aceeași privire preste frumosul sinu de mare care l'imbucură de atate ori in timpul durerii. Pre o măsă incarcata de papiere, scriită a 13 pagina din „scaparea de la Caprera.“ Neci candu nu l'am vediut pro Garibaldi mai suprinsu de catu acum la ivirea mea.

„Pentru Domnul — eschiamă cu bucuria — cum vini aici si cum ai potutu petrunde? Esti presemnu buna pentru mine, in locul in care la fie ce momentu mi-aducu a minte de amabilitatea mare ce mi-ai aratat'o in timpul suferintelor din 1862. Acum era ne vedem in Vargnano, cine aru fi potutu spune?“ La întrebarea mea, cu ce potu contribui la comoditatea lui, respus: „Esti purure aceiasi, me grămadesci cu binefaceri, dar acu multiamu, noi avem aici tot in prisontia, si ducemu o viață in adeveru ea nisce epicurei. Maneu, beu si dormu. Diu'a me ocupu cu ceteișulu si scrișulu. Precum vedi, tocmai scriu „scaparea din Caprera.“ Garibaldi parca mai teneru cu 10 ani de cum era in septembrie la Ginevra. Cu voia buna că l'am aflatu astă bine dispusu, l'am rogatu se-mi deo o ideia despre ultim'a lui Odisea. Credeam că voiu audă o episoda din aventurișta-i junctia, candu incepă a-mi enără:

„Era la 14 octobre 10 ore noaptea candu am intreprinsu fugă mea ultima din Caprera. Ti-aduci a minte de chiatto¹⁾, ce fiul meu Menotti a cumpăratu in 1862 la Pisa; acăsta mica barca avea o gaura si de lungu timpu stea de diumatate eufundata in apa, intr-o stare atatu de rea, in catu neci unuia din pazitorii mei nu i-venit in minte că io asiu potăfolos la fuga. Mic mi era de ajunsu se potu trece preste strentore de mare ce desparte Caprera de insula Maddalena. Pre acăsta barca am ajunsu La Punta della Moneta,²⁾ unde cunoscuța dtale Collins m'a primitu la casă sa, si m'a ascunsu eu ospitalitate amabila pana in săr'a urmatore la 7 ore. Amicul meu Pietru Susini me acceptă cu caii sei la d. Collins, si cu acestu conduceatoru precepșu am luat calea crucis preste insula de la resarit ucatu apusu, pana ce am ajunsu la micul portu naturalu Cattia Franceză. Aici m'a primitu Besso si capitanul Cuneo cari tieneau gata o lună cu unu matrosu. In cursu de

¹⁾ Chiatto, o barca mica, servesc mai alesu la venatul retelilor selbatice. Numai o persoană potesde în ea.

²⁾ Astă se numesc lăture nordoștice a insulei Maddalena, mai aproape de Caprera. Aci s'a asediatu de 25 de ani o angla cu numele Collins.

siese ore, fiindu ventu bunu, am trecutu marea ce desparte Maddalena de Sardinia, si am desbarcatu, apoi am retrimitu luntrea la Maddalena, si preste năptă am petrecutu într-o coliba nu de parte de Stazzo³⁾ la unu pecurariu cu numele Domenicu. Dupa ce ni-a succesu se capătă trei vite, am plecatu in 16 săr'a catră 6 ore si trecându parte calare parte pedestru dealurile de la Gattura si locurile deserte de la Terranova, in reversatul diorilor eram la Porto San Paolo. Aici era se intalnimu pre ginerale meu Canzio si pe bravul teneru Vigiani, care, Dōmne ce durere! l'am vediutu cindu langa mine in batalia de la Monterotondo: dar ne-am inselatu in acceptare si astă un cautat se returnam la stazzo (coliba) alu unui pastoriu cu numele Nicola. Dar candu acăsa me cunosc curundu in mană coloritura negre a barbei mele si a vestimentelor schimbat, astă că ar fi cu suau se nu petrecem mult la elu, si astfelu desigur aveam 15 ore de ustană, cautaramu se plecamu catra comună Porto Prundinga pre malul resariteanu alu Sardinie.

„Aici, spre norocirea noastră, am gasit pre Canzio si Vigiani cu corabi'a mica menită a ne duce la uscatu. La 3 ore după medie, inca in aceeași zi, am trasu ancoră. Suflă unu scirocco tare (ventu caldu sudosticu) si după ce am navigat catva timpu in sus si in jos, mie'a noastră naie „San Francesco“ ne duse la senul de Tovalara.

„La 18 catră 12 ore diu'a am vediutu insula Monte Christo in senul de mare de la Piombino. Unu ventu mare sudvesticu, venit după scirocco, favoriză de multu caletorii noastri catu in 19 la reversatul diorilor erau la Vado, unu lăpu de insomnietate antica, căci e clăditu pe ruinele unci vechi cetăți etruske. Dar aici trebui se acceptă intunericul pentru ca se desbarcamu la uscatu. La 7 ore săr'a, cinci insi pasiramu pre uscatu: Canzio, Bassu, Vigiani, Maurizio si io, spre medie de la Vado. Ierba de mare (aliga) care acă crește foarte pre malu, ne impedează multu in pasarea noastră, mai vertosu pentru că era intunericu. Noi ne-am trăditu mai multe ore pana ce, multiamita ajutoriului brăvilor locuitori din Vado, mi-a succesu a scăpată din balta cu ierbă pentru a ajunge pre tinosele drumuri de tiere ale acelor locuri, unde la unu punctu anumitul ne acceptau doi berocconi⁴⁾ cu cari am plecatu rapede catra Livorno.

„In Livorno am mersu delocu la casă aamicului meu Sgarella, unde, se intielege, numai pre femei le-am aflatu a casa, dar ne adaptisem cu multă amabilitate. Nu potu se tacu despre ajutoriul și ospitalitatea ce am gasit la toti amicilor mei cu ocaziunea acestei fugi, trebuie se-i amintescu si se li multiamescu. Amicul meu Lemmi mi-a castigat o carută si m'a potrecutu catra Florenția, unde am sositu in 20, si am gasit primire in casă lui. In 21 am petrecutu in Florenția, si guvernul departe de a sci despre propusul meu că voi se plecam la România, mi-a permisă se tenu cuventari publice catra popor. Dar mie mi-eră se me impreună catu mai curundu cu filii mei, cari erau

³⁾ Stazzo, o colonia sardiniană de pe curăță.

⁴⁾ Berocconi, unu felu de caru indatită in Toscana.

E naltu si numai cu două răte.

in tabera si in satu inimicului. Spre acestu scop Crispi a capătat pentru nine o trasură separată la drumul de fieru, cu carea in 22 iunie ajunsu la Terni intre mari vivante ale poporului.“

Candu Garibaldi se aștepta pana acă eu naratiunea, orologinu areată unu punct ce me face se-i dicu remasă bunu. Spezia 16 noiembrie 1867. Elpis Melena. („N. Z.“)

— Comitetul național (revoluționar) din Roma a publicat următoriul manifestu, in care tientesc la o școală nouă. Cuvintele manifestului sunt:

„Romanilor! Candu nisuntile noastre naționale le-am vediutu despotinile de Europa si ne-am vediutu batjocoriti de cosmopolitii sub comanda Papii Regelui, am prinsu armele si am protestat cu sângele nostru in contra guvernului care infătișea negatiunea civilizației si a progresului. Faptele de la 22, 23, 24 si 25 octombrie vor fi însemnate in istoria eliberării poporului român demne de memoria. Noi am cadiutu in satu in poterii precum penitentie, dar unu popor care se luptă pentru libertatea si neependinția sa, chiar si apesatu, elu nu e devinsu.

Romani! Femeile, copiii si betranii nevinovati taiati de catra milita straina insetata de sange si carea veni in ajutoriul tiranilor papali, — acci talati pretindu resbunare si trebuie se fie. Batjocură ce unii sotii de ai nostri au suferit de la cati-va preotii, nu potă ramane nepeșita. Nu este romanu care se simpatiseze cu ostasii despota din Francia, carele cu prezentă denouă peteze tiță noastră si nu este iertat a se numi romanu acel'a care se inzestreaza cu gratis unei națiuni, ce gloră sa memororia de la 1789 o duce la momentul prin rusindu-a aperare a regimului Syllabului.

Romani! Contielegere, perseverantia, curajul. Pregatit se acceptă că ce va sosi. Drepturile noastre sunt incredintate numai regimului italian si acăsa le tione la naștere. Daca acăsa ne va parăsi, daca Europa in mană manifestatiunilor noastre legale, in mană multelor adresă catra regele Italiei, in mană plebiscitelor intreprinse de fratii nostri in provincie si in mană sangului nostru si a multor italiani nobili, ni va retine drepturile noastre menindu-ne a portă jingulu uritu alu teocratici casi sclavi ai poterii catolice, atunci la sîru militar si legati prin juramentul fililor nostri vom prinde armele, plini de incredere că vom invinge strigandu: Traiescă Victor Emanuil regelui pre Capitolu, traiescă Garibaldi! Roma 17 noiembrie 1867.“

Economia.

Tergulu de Viena.

Pretiurile negoțierilor sunt:

centenariul (marge, marge)

Bumbacul	Egiptianu	75 fl.	95 fl.
"	Nordamer. middl.	62.50	65
"	Grecescu	58	60
"	Levantinu 1.	45	52
"	Persianu	40	45
"	Ostind. Dhol. fair	47.50	50
"	mid. fair	45	47.50

se-ți romana io purure detorii? Dupa aceea i darul unu calu frumosu, bani si alte lucuri imilitari, l'obligă si-lu fece celu mai fidelu, de aceea Ovidiu dice pră bine: Munera, credere mihi, placant hominesque Deosque. (Darurile impacă si pre șmeni si pre Dieci.)

Principii intelepti se bucura de libertatea privatelor.

Regale Fridericu din Danemarcă anu tenere plin de valore si precepșu la guvernul, cu inteleptiune se scie face nu numai onoratu ci si iubitu forte de poporale sale si de fie cine, pentru că intre alte calitati forte nobili ale sale, e forte umanu cu fie cine la timpul si la locul seu. Aceasta uneori candu vre se fie in cercu privat cu familiarii sei intimi, desbraçandu-se de gravitatea regescă, ii invita si-i roaga a se imbucură cu densulu, facandu glume, si dicindu-le loru cu frunte serina, veniti veniti se glumim, se simu voiosi că suntemu liberi, acum nu e acă regale, s'a retrase. Si după ce unu picu si-petrecă astfelu si-reie fată severă si dice: destulu, destulu, éca regale, si apoi imbraca o gravitate si măstăte casă cum n'ar fi elu celă cu putinu mai nainte.

„Rom.“

(Va urmă.)

Omenei intelepti ureșe forte ceremoniale găle. Alfonsu ducele de Ferrara, betranul, unu principie intelepti si intelepti, demandandu secretariului se scrie o epistola unui domnul posessor la tiéra, secretariulu intrebat ce titlu se-i dee. Da-i, dice ducele, pră magnifice Domnule (molto magnifico Signore). Secretariulu: Esclintia! trebuie grigo că e pră micu titlulu pentru asemenea persoană. Da-i ilustre, adause ducele, si secretariulu: neci acesta nu e destulu, Domnule! Acum ducole maniosu i dice: Da-i Dumnedieu (Domenedio).

Prin reușite celu simplu cadu in stricare.

Unu lupu fiindu muscatu tare de cani, se asternuse la pamentu si nu se potea ajută. Venindu o școală trecedu pre acole, o rogă se-i aduca unu picu de apa din riul ce curgea in apropiare, dicindu, daca tu mi vei aduce de beutu, apoi pentru mancare me voiu privede io. Astfelu cica, in adeveru neprecepșu, merse, si voindu a-i dă de beutu, i dede, nevoindu, si de mancatu.

Omenei marimimosi se arata de stari in fiecare lucru.

Horatiu celu ce eu atat'a virtute sustinut singuru pre punte armat'a invingătoria a Toscanilor, in catu ai sei rumpondu pantea din dereru se salvara se pre sine insisi si România, era elu remanendu in prăd'a inimicilor, se aruncă inarmat in Tibru intre misi de sagati si sulitie, si spre norocire scăpă, desi ranită intr-o pulpa, in catu remasă apoi in catu schiopu. Acestu Horatiu (dicu) pentru o petitiune onorata a sa fiindu intr-o diu' de insultat de unu inimic alu seu si imputandu-i-se schiopetarea, respusse cu cuvinte amesuratufaptoloru si dice: acesta nu e vin'a mea, ei e o graffă de la Dăiu care a voită ca la fie care pasiu se-mi aduca a minte de triumful meu.

Arogantă unor remane batjocorita de respunzurile promite.

Francescu Pescioni vorbindu cu unu grecu despre felicitatea lucruri, venira la dispută, si apoi incepura a se impinge unul pre altul, in catu greculu cu insolentia i dice: eu cine ti se pare că vorbesci? nu scăi că io sum grecu, si că din Grecia au esită totă virtutile?

voindu se dica cumea in timpii trecuti de la greci au invetiat cele latte natuni. Dar Pescioni, care cunoștea bine starea de acum a Greciei, respusse cu istetice dicindu: voi eo e dreptu spuneti adeverul că din Grecia au esită totă virtutile, căci in ea nu se vede că a stădi ar fi mai remasă veri un'a.

Sperantă inselă une ori mai tare de catu visul.

Amilcare, capitanul Cartaginenilor, incunjurandu Siracusă pentru a o devinge, se visa intr-o noapte cumea in diu' urmatore cina in cetate, si din acăsa capetă atat'a sperantă, căci cum dieii i-ar fi promisă invingerea, in catu mai nainte dă se face diua, se pregătă a dă asaltu. Dar ordinandu-si ostasii se nasoură mari naintelegeri si tumulti intre Cartaginenii sei si Siciliani. Cei din lantru (Siracusa) folosindu ocaziunea esiră afară, si dandu asaltu ei imprăsciara armat'a, intre alții prinseră si pre Amilcare, pre care cu buna paza lu dusera in orasul. Astă Amilcare se vediu inselat de speranta mai tare de catu de visu.

Canepe de Apatin	20	22.75
" " Ital'a, curatite faine	65	84 fl.
" " midlocia	50	60 "
" " Poloni'a naturala	18	20.25
" " curatita	25.25	31.50

Inulu natural de Polonia	20	22
" Moravia natural	27.75	28
Mierea de Ungari'a naturala	22	23
" Banatu alba	—	—
" Ungari'a galbena	22	23.50

Sementi'a de trifoiu din Stiria	cea rosie curatita	27.50 28.50
" lucerna italiana	28	29
" francésca	37	38
" ungurésca	27.00	28
" curatita	28.50	30

Talp'a lucrata (Pfundleder)	prim.)	99	102
" " (Corametti)	89	92	

Pelea de bou, uda cu cörne,	cea din Poloni'a de	24	26
" " din Ungari'a de	27	28	
" " uscata cent.	58	61	
" " vaca	59	62	
" vicielu	—	—	
" " foră capetine	139	144	
" cu capetine	121	125	
" din Poloni'a cu cap.	97	100	

Cleul pentru templari celu negru	15	16.50
" " celu brunetu	24	25
" " celu galben.	25.50	26.50

Oleulu de inu	33	33.50
" " rapitia (rafinatu) —	—	—
" " terpentinu galitanu	15	16.50
" " rusescu	15	16
" " austriacu	19.50	20.50

Colofoniu.	7 1/2	—
Smb'a negra	5 3/4	6 1/2

Unsórea de cenusia din Iliria	18.50	19
" " Ungaria (alba)	17	17.50
" " (albastre)	15.25	16

Rapit'a din Banatu, metiulu austriacu	6	—
Perulu de capra din Romani'a	27 fl.	29 fl.

Lan'a de 6ie, cea de iérna	100	105
" " véra	90	95
" mielu (fina)	150	160
" 6ie din Transilvania	102	103
" " Brail'a, Jalomiti'a	75	76
" " Roman'i'a mare	72	73
" " mica	68	69
" tabaci (Gärber) din Romani'a	62	64

6ie din Banatu, cea comuna, grósa	54	— 55
6ie din Banatu tigai'a	68	— 70
" véra din Besarabi'a	52	— 54

Unsórea de porcu	40.50	42
Slanin'a afumata (loco)	42	— 43.50

Cér'a din Banatu si din Ungaria, cea galbena	123	— 125
cea nalbita	150	— 160

Prunel' uscate, din 1865	14.50	—
Zaharulu Raffinade	31.50	32

Melis	30.20	31.25
Lompen	29.50	— 30.50

Graulu din Banatu 89 % metiul	6.50	cr.
Ordiulu	72	"

Ovesulu din Ungar.	42	— 1.90
Seulu de 6ie din Romania	—	—

Coltiani (Knopperi) I. din 1866	18.00	19.00
" II. "	16.50	17.25

Dirdie (Trentie) Unguresci, albe	11.00	11.50
" " jumetate albe	8.75	9.50
" " obele	—	7.00 7.50

" " ordinare	—	5.75 6.50
—	—	—

Temisiór'a, 15 noemv. 1867.

(Reportul de septemană a Loidului din Temisiór'a,) In cursul septemaniei înge dispusetiunea in negoziarea cu bucate a fostu nesigura si slabă, din care cau se si venua fără putene cereale cu preturile următoare: grâu usuatu de centenari 5 fl. — 87/89 1/2, și cu 3 fl. 80 cu transportu liberu. — Secar'a, den loco 70/80 și cu 3 fl. 85. La piatiu nu s'a adus atâtă catu a fostu in septemană premeresa.

Preturiile den piatiu, cele d'antaiu:

Grâu, usuare 89 1/2 fl. 4.90—5.00; 86/89 1/2 fl. 5.50—5.60; 88/89 1/2 fl. 5.80—5.90. — Secar'a 78/80 și cu fl. 3.70 3.75 cr. — Ordilu 66/70 și cu 2.65—2.70 — Ovesulu 4 și 10% cu fl. 1.70—1.75. — Papusioiulu despoiatu, de frunte fl. 2.60—2.65.

Aradu, 23 novembrie 1867.

Fatia cu despusetiunea de cumpărătut din septemană penultima nu potru așteptă să cari schimbari momentane in negoziarea cu bucate. Preturiile s'au schimbatu tare putieni si treceau nu su pre mare. Abiè trecura vr'o ceteve mări de meti de grâu in partite: 88/89 și cu 5 fl. 85 — 5.90. Secar'a cu 3.65 — 3.70. Ordilu de la 2.45 — 2.55 de metiu. La piatiu au fostu destule bucate, si mai vertosu de cele de calitate medilocă. Cucurudiulu (papusioiulu) a trecutu cu fl. 2.70—2.75. — Timpulu este amesuratul climei si corespondatoru anutimpului: de două dile avem nouă peste semenaturi, altecum frigulu este moderat.

VARIETATI.

(Corpu Imperatului Massimilianu din Messico.) Wiener Abdp. publica unu telegramu sositu pre calea consulatului austriacu din Havana, indreptat cu datul 19 l. c. catra baronulu Beust, si alu caruia cuprinsu e: „Ieri am plecatu cu corpulu. Salm si toti sunt liberi. Rio Frio 13 novembrie. Tegethoff.“ — Precum scimu Juarez n'a voitut se devene vice-admiralul Tegethoff corpulu Imperatului Massimilianu mai nante d'a aretat o impostaire speciala de la Maiestatea Sa Imperatulu Austriei. Satisfacendu-i-se acestei dorintie, acu a predat corpulu si a eliberat pre Salm si ceia lalti prinsi austriaci, cari fusese judecati la mai multi ani de inchisore. Intre acesti din urma am cestitu alta data unulu cu numele Munzian, care presupunem că e romanulu Munteanu banatianu neretornat inca din Measicu.

(Progresu. In urmarea legii nouă adusa de senatulu imperiale, in temnitiele din Cislaitan'a nu se mai face intrebuintare de catene (fiere, lantiuri). Pretotindene celor vinovali li s'a luatul fierile, ceea ce in multe locuri a produs impressioni fără bune si se speră imbunuirea bietelor fintie. Numai intr'u unu locu inspectorulu temnitierului intrebuit de servitoru ce se face cu ferile luate, respuse: pune-le bine ni vor trebui era. Va se dica, elu nu spăra in progresu. Responsulu lui l'aplica unii la cercusantile din Austria.

(Jókay catra Garibaldi. Jókay, redactorulu foii ung. „Hon“ a aduñat prin colecte 3000 de franci pentru ajutorarea celor raniti in luptele contra armatei papale si francesi. Acesta suma a trimis'o